

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátu složeném
předsedkyně JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a soudců JUDr. Jana Dvořáka
a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

žalobce: **D. Ř.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, IČO: 70892822
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 3. 2025, č. j. SpKrÚ 81109/2023-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 23. 8. 2023, č. j. MAG/12B-4/ODSA-2023/XIX. Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle

zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), a provedený záznam dvanácti bodů v registru řidičů byl potvrzen. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění podle § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasně podanou žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť má za to, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, a některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch žalobce. Žalobce odkázal na několik rozhodnutí správních orgánů, z nichž dovozuje, že správní orgány v odvolacím řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů. Žalobce se proto dovolává zásady legitimního očekávání, když zdůrazňuje, že by měla existovat obdobná či ustálená rozhodovací praxe krajských úřadů.
3. V žalobním bodu označeném jako „*nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů*“ žalobce v obecné rovině namítl nezpůsobilost podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče. Má za to, že oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchaných přestupcích nemůže být dostatečným podkladem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. K tomu uvedl několik příkladů nezpůsobilých podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče, ve kterých zdůraznil nedostatečnou právní kvalifikaci a nedostatečný popis přestupku. V souvislosti se zpochybněním způsobilosti příkazových bloků jako podkladu pro záznam bodů žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014–39 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz). Dále odmítl argument, že svým podpisem souhlasil se způsobem projednání a s obsahem rozhodnutí, neboť od něho nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit.
4. V konkrétní rovině žalobce uplatnil námitky ke všem příkazovým blokům, tj. ze dne 10. 1. 2023, 23. 9. 2022, 8. 6. 2022, 16. 11. 2021, 4. 8. 2021, 11. 2. 2021.
5. Jde-li o příkazový blok ze dne 10. 1. 2023, podle žalobce je v kolonce č. 5 uveden nečitelný název obce, ve které mělo dojít ke spáchání přestupku, rovněž popis samotného jednání je vlivem zápisu částečně nečitelný. V kolonce č. 6 je chybně uvedena právní kvalifikace daného jednání, neboť je zde uvedeno „§ 125c odst. 1 písm. B 1 zák. č. 301/2000 Sb.“
6. V příkazovém bloku ze dne 23. 9. 2022 v kolonce č. 5 zcela absentuje uvedení obce, kde mělo dojít ke spáchání přestupku. V kolonce č. 6 je zápis právní kvalifikace zcela nečitelný. V kolonce č. 10 není uveden rok, ve kterém mělo dojít k vydání příkazového bloku. V kolonce č. 12 není zřejmé, zda se jedná o podpis přestupce, kolonka je v místě podpisu nevyplněna.
7. V příkazovém bloku ze dne 8. 6. 2022 je v kolonce č. 5 nedostatečně specifikováno místo spáchání přestupku, neboť je zde uveden pouze název ulice, nikoli číslo popisné či např. číslo veřejného osvětlení. Dále je zde zkratkovitě uvedena právní kvalifikace přestupku a povinnosti, jež měla být porušena, neboť v obou případech zde není uveden bod či písmeno příslušného ustanovení. S ohledem na takový zápis je znemožněno posoudit oprávněnost uložené sankce.
8. V příkazovém bloku ze dne 16. 11. 2021 je v kolonce č. 6 chybně uvedeno „§ 125c/1A1 zák. č. 361/2000 Sb.“ Právní kvalifikace tak nekoresponduje s právní kvalifikací uvedenou

v rozhodnutí. V kolonce č. 9 je nedostatečně specifikováno místo vydání rozhodnutí, je zde uvedeno pouze „I/35“.

9. V příkazovém bloku ze dne 4. 8. 2021 v kolonce č. 5 není jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku. Název obce je uveden v nesrozumitelné zkratce, název ulice je nečitelný.
10. V příkazovém bloku ze dne 11. 2. 2021 je v kolonce č. 7 uvedeno, že ke spáchání přestupku došlo úmyslně, přičemž tato skutečnost není dále v rozhodnutí, jakkoliv opodstatněna. Ke spáchání přestupku přitom postačí nedbalost.
11. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil jak prvostupňové, tak žalované rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se ke všem námitkám, již vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalovaný dále uvedl, že právní zástupce žalobce pravidelně ve svých podáních uplatňuje téměř identické námitky bez ohledu na konkrétní případ. Obdobnými žalobami se opakovaně zabýval i zdejší soud (žalovaný odkázal na konkrétní rozhodnutí zdejšího soudu z let 2016–2024). Žalovaný označil žalobcovy námitky za paušální, šablonovité a nevěrohodné.
13. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě těchto 6 záznamů:
 - I. Dne 11. 2. 2021 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR, OHS Karviná-Nové, ze dne 12. 2. 2021 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona jako řidič motorového vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
 - II. Dne 4. 8. 2021 byly žalobci zaznamenány 3 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR, Dopravního inspektorátu, Praha 2, ze dne 4. 8. 2021 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 4 písm. c) téhož zákona překročil rychlost v obci o 26 km/hod.
 - III. Dne 16. 11. 2021 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR, Dálniční oddělení Vysoké Mýto, ze dne 18. 11. 2021 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona jako řidič motorového vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
 - IV. Dne 8. 6. 2022 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR, OOP Kroměříž, ze dne 9. 6. 2022 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona jako řidič motorového vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
 - V. Dne 23. 9. 2022 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR, OOP 2 Pardubice, ze dne 26. 9. 2022

za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona jako řidič motorového vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

VI. Dne 10. 1. 2023 byly žalobci zaznamenány 2 body na základě oznámení o uložení pokuty příkazem na místě ze strany Policie ČR, OSOP Praha, ze dne 11. 1. 2023 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, neboť žalobce v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona jako řidič motorového vozidla držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.

14. Na základě výše uvedených záznamů bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Proti tomuto podal žalobce námitky, ve kterých navrhl doplnění spisového materiálu o způsobitelné podklady pro zápis bodů v registru řidičů. Správní orgán I. stupně doplnil spis o ověřené kopie všech příkazových bloků, na jejichž základě bylo žalobci připsáno 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Rovněž bylo do spisu doplněno rozhodnutí Krajského ředitelství policie Hl. města Prahy ze dne 31. 5. 2023, č. j. KRPA-109297-10/ČJ-2023-000007, kterým byla žádost žalobce o obnovu řízení příkazu na místě ze dne 10. 1. 2023 zamítnuta. Po posouzení věci správní orgán I. stupně námitky žalobce zamítl a provedené záznamy o dosažení 12 bodů potvrdil.

15. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Podle žalovaného měl správní orgán I. stupně k dispozici způsobitelné podklady pro zápis bodů, o jejichž obsahu nejsou žádné pochybnosti.

16. Krajský soud v řízení vedeném podle § 65 a násl. s. ř. s. přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů, bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., přičemž dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

17. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu: *Řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.*

18. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu: *Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.*

19. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu: *Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*
20. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu: *Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.*
21. Předně soud připomíná, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek odpovědi na každou námitku, resp. argument. Rozsah reakce na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení), případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní - tzn., že na námitky lze reagovat i (např.) tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí orgán veřejné moci prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí [*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ (nález Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, rozhodnutí ÚS jsou dostupná na www.nalus.usoud.cz)].
22. V nyní projednávané věci se jedná o přezkum řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Toto řízení je nutné důsledně odlišovat od řízení o jednotlivých přestupcích, neboť předměty těchto řízení jsou zcela odlišné.
23. V námitkovém řízení správní orgán v zásadě nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě, kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zrušuje. Správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu je totiž oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem, a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu obsahující bodové hodnocení jednání (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Proto v zásadě nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o přestupku.
24. Žalobce má za to, že oznámení od věcně příslušných oddělení policie o spáchaných přestupcích nemůže být dostatečným podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě je však jedním z možných podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, jak vyplývá přímo z § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Pokud by se v řízení vyskytly pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, pak je nutné vycházet i z dalších důkazů. Současně je ale nutné dodat, že ne každé zpochybnění údajů zakládá povinnost správního orgánu, aby si vyžádal další listiny, které by tyto údaje prokazovaly (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2012, č. j. 3 As 19/2011-74). Je totiž třeba rozlišovat případy, kdy je námitka vyjádřena jen obecně, od případů, kdy žalobce uvede i další skutečnosti, které jeho tvrzení blíže specifikují.
25. Ačkoli k tomu tedy správní orgán I. stupně nebyl bez dalšího povinen, vyžádal si příslušné příkazové bloky a porovnal soulad údajů jednotlivých oznámení o uložení pokuty

s ověřenými kopiemi příkazových bloků a se záznamy v registru řidičů. Uzavřel přitom, že tyto záznamy byly v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem o silničním provozu, přičemž tyto závěry následně potvrdil i žalovaný.

26. I krajský soud s tímto hodnocením souhlasí. V projednávané věci nelze mít pochybnosti o způsobilosti přezkoumávaných příkazových bloků být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Spáchané přestupky jsou dostatečně konkrétně vymezeny, vyhovují požadavkům na individualizaci přestupkového jednání. Zároveň je zřejmé komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla konkrétní pokuta v příkazovém bloku uložena.
27. Žalobce zpochybnil všechny příkazové bloky, které byly podkladem pro zápis bodů v registru řidičů. Zásadní však je, že námítky namítající různé formální nedostatky příkazových bloků nemohou být úspěšné, pokud tyto vady nemají vliv na jejich způsobilost být podkladem pro zápis bodů. Na rozhodnutí vydané v blokovém řízení, tj. příkazový blok, nelze klást stejné požadavky jako na „klasické“ správní rozhodnutí. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Z tohoto důvodu nemůže obstát žalobcovo tvrzení, že zkratkovité uvedení právní kvalifikace přestupkového jednání znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost přestupce.
28. Jde-li o konkrétní námítky vůči jednotlivým příkazovým blokům, krajský soud uvádí následující.
29. Není pravdou, že v příkazovém bloku ze dne 23. 9. 2022 je v kolonce č. 6 zcela nečitelný zápis právní kvalifikace přestupku. Naopak, krajský soud zcela bez problému, stejně jako správní orgán I. a II. stupně, přečetl, že se jedná o přestupek § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Jde-li o neuvedení obce v kolonce č. 5, v popisu skutku je uvedeno „na kruhovém objezdu na ul. Poděbradská u OD Albert č.p. 29“, k podpisu příkazového bloku došlo v Pardubicích (kolonka č. 10) a příkazový blok byl předložen Policií České republiky, Obvodním oddělením Pardubice 2. S ohledem na souhrn těchto okolností krajský soud neshledává žádné rozumné pochybnosti o tom, že skutek byl spáchán na ulici Poděbradská v *Pardubicích* u OD Albert. V kolonce č. 10 neabsentuje uvedení roku, kdy mělo dojít k vydání příkazního bloku, neboť rok je uveden v části „dne“, tj. policista pouze neoddělil den, měsíc a rok. Kolonka č. 12 příkazového bloku určená pro podpis osoby, která příkaz na místě přijímá, je v daném případě řádně vyplněna.
30. V příkazovém bloku ze dne 4. 8. 2021 je podle krajského soudu rovněž jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku. Zkratka „P-5“ označuje městskou část Praha 5, název ulice („Strakonická“) lze bez problémů přečíst, „do centra“ určuje směr jízdy a „Exit D0“ značí výjezd z Pražského okruhu, dálnice D0.
31. Jde-li o příkazový blok ze dne 10. 1. 2023, lze s mírnými obtížemi přečíst, že jako místo spáchání přestupku je uvedeno PRAHA 4 SPOŘILOVSKÁ X ČS MOL. V kolonce č. 6 není uvedeno „§ 125c odst. 1 písm. B 1 zák. č. 301/2000 Sb.“, ale „§ 125c odst. 1 písm. f Bod 1 zák. č. 301/2000 Sb.“ Nadto tento příkazový blok byl posouzen v rámci žádosti o obnovu řízení (viz rozhodnutí Krajského ředitelství policie Hl. města Prahy ze dne 31. 5. 2023, č. j. KRPA-109297-10/ČJ-2023-000007, jímž byla žádost žalobce o obnovu řízení zamítnuta).

32. I v příkazovém bloku ze dne 8. 6. 2022 je dostatečně specifikováno místo spáchání přestupku, tj. ulice Velehradská v Kroměříži. V daném případě není podstatné uvedení čísla popisného, neboť držení telefonu [porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu] je zakázáno kdekoli během jízdy. Uvedení čísla veřejného osvětlení pak opravdu není povinnou náležitostí příkazového bloku. Podstatné je, že konkrétní jednání žalobce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Není pravdou, že u právní kvalifikace povinnosti, jež měla být žalobcem porušena, a u právní kvalifikace přestupku není uveden bod či písmeno příslušného ustanovení zákona o silničním provozu. V příkazovém bloku je ve vztahu k porušené povinnosti zřetelně uvedeno „§ 7/1/c z. č. 316/2000 Sb.“, u právní kvalifikace přestupku pak „§ 125c/1F1“, tedy není pochyb o tom, že oprávněná osoba měla na mysli § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu
33. V příkazovém bloku ze dne 16. 11. 2021 není v kolonce č. 6 uvedeno „§ 125c/1A1 zák. č. 361/2000 Sb.“, ale „§ 125c/1 f 1 zák. č. 361/2000 Sb.“ V kolonce č. 9 je jako místo vydání rozhodnutí uvedeno pouze „I/35“. Takové označení sice lze považovat za nedostatečné, nicméně jak již bylo uvedeno, námítky namítající různé formální nedostatky příkazových bloků nemohou být úspěšné, pokud tyto vady nemají vliv na jejich způsobilost být podkladem pro zápis bodů. V předmětném bloku však bylo konkrétní přestupkové jednání žalobce popsáno jednoznačně a určitě tak, že z něho nevyplývá zaměnitelnost s jiným jednáním. Nadto v kontextu dalších údajů (místo spáchání přestupku, místní příslušnost správního orgánu) nepřesné uvedení místa vydání příkazového bloku na způsobilosti předmětného bloku být podkladem pro zápis bodů nic nemění.
34. Skutečnost, že v příkazovém bloku ze dne 11. 2. 2021 bylo v kolonce č. 7 označeno zavinění jako úmyslné, není v nyní projednávané věci rozhodná. Pokud měl žalobce za to, že označení formy zavinění neodpovídá skutečnosti, měl možnost příkaz na místě nepodepsat a věc nechat projednat ve standardním správním řízení, kde by bylo možné otázku zavinění podrobněji posoudit. Forma zavinění uvedená v příkazovém bloku navíc neměla vliv na právní kvalifikaci přestupku. Nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, postačí zavinění z nedbalosti (§ 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Skutková podstata § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu požadavek úmyslu nestanoví. Forma zavinění tak v daném případě nemá vliv na posouzení toho, zda je žalobce za přestupek odpovědný či nikoliv.
35. Pokud se žalobce dále vyjadřuje k nedostatkům příkazových bloků tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí. Již z tohoto důvodu je proto žalobcova námitka nedůvodná.
36. Krajský soud dále považuje za nutné upozornit, že právní zástupce žalobce vznáší obdobné námítky opakovaně v různých řízeních, přičemž jejich obsah často nereflektuje konkrétní skutkové okolnosti dané věci. Některé námítky navíc postrádají věcný základ, například tvrzení, že v určitém příkazovém bloku chybí označení písmene či bodu právního ustanovení, ačkoliv z obsahu příkazu jednoznačně vyplývá, že příslušné ustanovení bylo uvedeno včetně jeho přesného označení. Krajský soud má také za to, že žalobce se tímto způsobem spíše snaží dodatečně konstruovat vady tam, kde ve skutečnosti nejsou, a vytváří tak dojem, že jím namítané nedostatky jsou spíše výsledkem snahy nalézt jakýkoliv formální nedostatek bez reálného základu.

37. Jde-li o související žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou v konkrétní věci závazně interpretovány správními soudy, případně Ústavním soudem. Žalobcem uvedená jiná rozhodnutí správních orgánů jsou stále jen individuálním správním aktem, který je jednostranným správním úkonem, který činí správní úřad nebo jiný oprávněný vykonavatel veřejné správy s cílem vyvolat přímé vnější účinky v jednotlivém případě. Individuální správní akt nemá moc zákona, není všeobecně závazný. Legitimní očekávání může založit pouze taková správní praxe, která je ustálená, jednotná a dlouhodobá a která opakovaně (nikoliv pouze v několika případech) potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisu (srov. např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132). Správní praxe nemůže být strnulá a nemůže zůstat bez vývoje. Není, proto vyloučeno, aby (a to i při nezměněné právní úpravy) byla nejen doplňována, ale i měněna, když k tomu jsou relevantní důvody. Opačný přístup by mohl vyústit v to, že by se žalovaný nemohl odchýlit od dosavadní právní praxe, která by např. nereflektovala výklad zákona prováděných soudy, a byl by ji nucen v rozporu s veřejným zájmem uměle udržovat. Ostatně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 2 As 7/2005-86 (a následně i v dalších rozhodnutích, za všechny srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 As 46/2012-87), uvedl: „[ú]častník řízení se před správním orgánem může dovolávat obdobného zacházení jako v předchozích srovnatelných případech jen tehdy, byl-li tento předchozí postup správního orgánu v souladu se zákonem – jinak řečeno, účastník se nemůže domáhat, aby správní orgán nadále dodržoval svoji předchozí nezákonnou správní praxi (i když nebyla relevantně napadena či jinými mechanismy uvedena do souladu se zákonem)“. Krajský soud proto pro nadbytečnost neprovedl důkaz příloženými rozhodnutími, neboť s ohledem na shora vyloženou argumentaci soudu nemohou přinést další objasnění věci.
38. Přisvědčit nelze ani námitce, že v případě podepsání příkazového bloku není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, po kterém není možné vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit. Okamžik podpisu příkazového bloku (mající povahu správního aktu) obviněného z přestupku je zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. K tomu lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81: „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Jednoznačně tak potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v ust. § 84 zákona o přestupcích“. Právě podpisem příkazového bloku žalobce k obvinění v těchto přestupcích vyjádřil svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8As 68/2010-81). Pokud chtěl mít žalobce vyšší nároky na detailní popis přestupkového jednání, neměl souhlasit s projednáním přestupku v blokovém řízení, ale měl využít svého práva, které mu nebylo možné odepřít, tj. práva na zahájení správního řízení o přestupku (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2004, č. j. 6 As 49/2003-46). Toto své právo však nemůže přenášet do řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků, přičemž ani námitky žalobce takové pochybnosti vzbudit nemohly.

39. Na základě výše uvedeného soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, č. j. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, č. j. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 9. července 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu